

гурностъ, по коридоритѣ сновятъ стражари, които караулятъ дене и ноще. Стаичкитѣ сж много малки, въ тѣхъ нѣма достатъчно въздухъ, а недостатъчната храна и липсата на нѣкои необходими удобства, прави престояването въ тѣхъ страшно мъчително.

Въпрѣки всичко това, азъ се помжчихъ презъ тѣзи три дни да забравя всички неудобства. Потъналъ въ мисли, погълнатъ всецѣло отъ желанието да издържа изпита си, азъ работѣхъ почти непрекъснато.

Като завършихъ съчинението си, прочетохъ го и останахъ доволенъ. Сигуренъ бѣхъ въ успѣха си, затова съ радостъ очаквахъ срока да го предамъ.

Споредъ правилата, съчиненията на кандидатитѣ не се представятъ на изпитната комисия въ оригиналъ (черновка). Тѣ се преписватъ отъ особени, наети за тази целъ чиновници. Това се прави, за да не могатъ членоветѣ на комисията да узнаятъ по почерка чие е съчинението и да сждятъ пристрасно.

Азъ знаяхъ това и, щомъ ме пуснаха, тръгнахъ да търся преписвачъ.

Изпратиха ми преписвачъ, но какво бѣше мое то очудване и колко ми бѣ неприятно, когато видѣхъ предъ себе си стария си учителъ Тзинъ! . .

III.

Изглеждаше, че Тзинъ е забравилъ съвсемъ миналото, забравилъ е неприятността при раздѣлата ни. Сега азъ стояхъ по-горе отъ него по чинъ, защото носѣхъ стъклена топчица. Той бѣ длъженъ да ме почита. Знаеше той това и започна веднага да ми се подмазва. Поклони ми се нѣколко